Ч. 141. Неділя 10 липня (27 червня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З угорского сойму. — Славяньский з'їзд в Софії.

Як в посольских кругах здогадують ся, державна рада збере ся аж в половині листопада, бо на конець вересня і жовтня думає покликати правительство сойми, але замітно, що N. fr. Presse звертає бачність державної ради на те, що в осени она розпічне послідну третину законодатної доби. Тоді може стати ся, пише сей дневник, що такі кризи не покінчать ся відроченєм, але що Корона відкличе ся до виборців. Ще одного політичного банкротства не зможе державна рада пережити, не втративши останків довіря, яке ще їй лишило ся по такій пустій минувшині. Конець літної сесиї був справді соромний.

Против відложеня парляменту союз християньско-социяльних послів ухвалив передвчера по кількагодинній дебаті резолюцию, в котрій осуджує славяньску обструкцию і висказує свій жаль з причини відложеня нарад, бо уважає, що обструкцию можна було зломити. Союз висказує надію, що правительство сильною рукою сотворить услівя нормальної праці парляменту в осени, і заявляє, що своє дальше поведенє зробить зависимим від дальшого розвитку справи. Відтак постановлено видати маніфест до виборців, в котрім по осудженю обструкциї буде сказано, що теперішний парлямент мимо національних спорів полагодив богато важних справ. Вкінци осуджує союз в національній справі всякий „радикалізм“ і говорить про мирне і угодове поєднанє народів для спільної економічної справи. Христ. социяльна партия сьвідома своїх обовязків, котрі падуть на неї, як на партию німецку, все буде вірна тим обовязкам.

Відложенє державної ради цісарским розпорядженєм має такі наслідки, що устає побиранє посольских диєт, котрі належать ся послам в разї відложеня нарад лиш тоді, коли наради перервано наслідком ухвали самої палати. За те не вигасає посольска нетикальність, котра кінчить ся тілько з замкненєм сесиї. Не перериває ся також континуация праць палати; правительственних предложень не треба буде на ново вносити і взагалї не буде страчена праця розпочата так в повній палаті, як і в комісиях.

Відложенє нарад парляменту не було несподіванкою від хвили, як Словінці при помочи Чехів розпочали обструкцию против італіяньского парляменту.

Дневний порядок найблизших засідань угорского сойму ще доси не усталений. Одні кажуть, що наради має розпочати адресова дебата, другі, що президент міністрів ґр. Кін має поставити на першім місци дневного порядку предложенє що-до тимчасових правительственних розпоряджень і в тій цїли представить соймови окреме внесенє. В тім тиждни розпочинає ся політична борба в комісиях, а в слїдуючім тиждни в повній палатї. Офіцияльний правительственний орґан Magyar Nemzet каже у вступній статї, що опозиция бажає викликати велику дебату над загальним політичним положенєм.

Юлій Юшт заповідає в „Egyetertes“ як найострійшу борбу опозициї против правительства і думає, що є такі політичні питаня, вимагаючі скорого полагодженя, що годі з ними чекати до осени. Передовсїм розходить ся о реформу. „Magyarorszag“, орґан Гольоша, заявляє у вступній статї, що для парляменту нема пильнійшої задачі, як переведенє виборчої реформи. Здаєть ся, зазначить сторонництво Юшта то своє становище в часї адресової дебати, яка розпічне ся в понеділок.

Адресова комісия угорского сойму випрацювала вже начерк адреси, яка є переповідженєм престольної бесїди. Она домагає ся передовсїм загального виборчого права, однак при

---

27)

В найбільшім місті на сьвіті

або

Льондон, єго займавости і житє в нім.

(Після дра Швана, дра Отта, Шардта і др. зладив К. В.)

(Дальше).

Середину межи жебраками а мантіями займають льондоньскі уличні продавці. Около 10-ої год. рано — бо аж в тім часї Льондонцї добре протирають собі заспані очи — виходять они на свої становища і стоять тут у витертім одїню та подертих чоботах, иноді не зважаючи ні на слоту ні на студїнь аж до 8 або 9 год. вечером та виголошують безнастанно своїм охриплим голосом товари, які мають па продаж, та своїм жовтим як віск лицем розглядають ся за покупниками. Богато з тих продавців то нероби і люди легкої наживи, котрим лиш брак відваги і проворности до справдешного злодійского житя; они більшу часть року жиють з того, що витуманять або випросять від других; аж коли надходить Різдво, зачинають они торгувати на улицях всїлякими дрібними товарами, щоби відтак зароблений гріш пропити на сьвята в шинку і знов як давнїйше нічого не робити. Але більша часть з них то люди роботящі і тяжко працюючі ремісники, котрих найбільший заробок припадає аж на час около Різдвяних сьвят, головно на місяцї січень і лютий.

Найважнійшим предметом їх торговлї іменно же около Різдва то всїлякого рода дитинячі забавки а відтак всїлякого рода потрібні дрібні річи як ґузики до ковнїрів з дуже штучним механїзмом, потрібні для кождого джентльмена, шпильки до капелюхів, ремінцї до черевиків, поляреси, ножики і ножиці, наперстки, палиці, парасолї, мило, паста до черевиків і т. п. Що до забавок, то видко у них двоякий напрям: з одної сторони держать ся давних часів і старих звичаїв та виробляють і продають давні забавки як ляльки, медведі, котики і т. п., а з другої старають ся поступати з духом часу і виставляють на продаж бальони і літаки, самоїзди і підводні лодки і т. п. здобутки нових часів.

Всї того рода продавцї числять як з одної сторони на охоту до купованя так з другої на милосердність закупників і держать ся головно тих улиць, де мають надію на як найбільший заробок, отже н. пр. коло бірж і банків. Найбільший торг припадає на час около Різдва і уличні торговцї продають взагалї найбільше всїляких забавок. Обчислено, що кругло 400 торговців на Людгейт Гіль, тій широкій улици, що веде в Сіті до найкрасшої в Льондонї церкви сьв. Павла, продають річно около 2 міліонів забавок і заробляють пересїчно на день около 7 корон.

*

А тепер придивім ся иншій специяльности Льондону. Поправдї сказавши чародійство, забобонність і віра в страхи і духи то загальна „прикмета“ всїх людий, але она не всюди проявляє ся однаково. Коли же она в такім найкультурнійшім і найбільшім на сьвітї місті виступає так різко, що звертає на себе загальну увагу, то годить ся придивити ся їй близше. Люди взагалї любують ся в непонятних для них а впадаючих легко в очи проявах, бо уважають їх за вираз якоїсь надприродної сили, за чудо, котре зворушає чоловіка до глубини. На тім опирало ся завсїгди і у всїх людий та й опирає ся до нинї чародійство, щож дивного, що Льондон має й до нинї сьвятиню для плеканя сеї штуки — чародійний театр фірми Маскеліне і Девант. Давнїйше звала ся та фірма Маскеліне і Кук а показувані там чародійні штуки викликували ще в половинї минулого столїтя таку сензацию в цїлім Льондонї, що сей сеатр жиє давною славою й до нинї, хоч вже стратив богато на давній славі.

Чародійний театр, положений при улици Реґента, став ся нинї головно тою сценою, на котрій виступають новочаснї духи поликувані з тамтого сьвіта, хоч они бувають иноді так зматерилізовані, що чути, як під ними скрипить сцена. Крім того виступають тут чародії

безуслівнім захованю переваги Мадярів, а також підняте виплат готівкою.

Про славяньский конґрес доносять телеґрами, що приїхало на него до Софії більше як 1000 славяньских Соколів. В місті панує живий рух. Болгари підіймають гостий дуже гарно, але не всі. В болгарских поступових часописях не бракує голосів, що на конґрес задивляють ся, як на спілку з російскою реакцією, яка хиба встид може принести болгарскому народови. З тих голосів треба зазначити передовсі статі болгарских письменників Петка Славейкова і Петка Тодорова. Оба в дуже острих словах критикують конґрес. Петко Славейков пише: „Тисячі будуть вам верещали: „Витайте! Але я, хоч би й сам і хоч мій голос буде голос буде голосом взиваючого на пустини, кричу: Ліпше було би, як би Ви не приїздили, а остали дома, поки не стане вам мудрійше в головах". Другий, Петко Тодоров, якого запрошено па конґрес, заявляє, що з запросин скористати не може, бо з дневного порядку усунено всі найважнійші міжславяньські справи, а більша часть участників конґресу своєю дотеперішною діяльностию у власних краях всякому поступови і культурі замість помагати, шкодять.

До „Köln. Ztg." доносять з Канеї: Кретийска криза здаєть ся наближає ся до кінця. Іменно опозиция заявила письменно супротив Венїцельоса, що вправді обстає при своїм погляді, що магомеданьских послів належить виключити, але признає право правительству, котре розпоряджає більшостию, обіцяти опікунчим державам, що магометаньскі посли будуть допущені до нарад. Опозиция поможе правительству удержати лад і признає єму 4-місячну буджетову провізорию. Бажанєм опозициї єсть, аби палата радила до 14 вересня.

Венїцельос по засіданю палати, яке відбуде ся нині, повідомить держави о тій заяві опозициї.

Новинки.

Львів, дня 9 липня 1910.

— Преосьв. Епископ перемиский Константин Чехович виїхав дня 8 с. м. до купелів.

— Памятковий альбом. Віденьский видїл міскии ухвалив з нагоди вісімдесятих уродин Найясн. Пана видати альбом п. з.: „Цїсар і Відень", котрий буде обіймати всї промови Монарха.

— Нова стация телеґрафічна. З днем 1-го липня відкрито в Дорі, надвірняньского повіта, при тамошнім уряді почтовім на час лїтного сезону телеґрафічну стацию з обмеженою службою дневною. Така стация на будуче буде кождого року відкрита від 15 мая до кінця вересня.

— Посьвяченє церкви в Новім місті, що відбуло ся в часї Зелених сьвят при участи архиєрея, було справдїшною величавою церковно-народною манїфестациєю. До асисти стануло около 30 сьвящеників. Народа, що стягнувсь аж зза Бірчи, Ліська, Самбора і Львова, щоби побачити сю прехорошу стилеву сьвятиню, було понад 20.000. Поважного настрою додавало велике число процесий, бо з 24 громад, с. є. з Волчи, Болозви, Товарні, Конева, Букови, Лютовиск, Грушатич, Библа, Боршевич, Пацьковичь, Підмостич, Передїльниці, Грабівниці, Городиска, Буневич, Добромиля, Ляцка, Губич, Трушевич, Лопушанки, Кетини і місцева руска і латиньска. Архиєрей по дорозї вступив до місцевого костела і нової 4-кл. школи, де відповідно промовив на тему згоди і любови обох католицких обрядів та народностий. Підчас цілого походу і в церкви удержували лад чотири пожарні сторожі, с. є. місцева, з Посади новомійскої, з Добромиля і Гучка, а приґравала місцева орхестра.

— Репертуар руско-народного театру в Збаражи під дирекциєю Йосифа Стадника. Саля „Сокола". Початок о 8 год. вечером.

В суботу, дня 9 с. м. „Галька", опера в 4 діях Ст. Монюшка.

В недїлю, дня 10 с. м. „Маруся Богуславка", історичний образ в 5 діях зі співами і танцями М. Старицкого.

Ві второк, дня 12 с. м. „Під Івана Купала", народний образ в 4 діях зі співами і танцями М. М. Старицкого.

В середу, дня 13 с. м. „Madame Butterfly", опера янаньска в 3 діях Пуччінія.

В четвер, дня 14 с. м. „Надія", рибацка драма в 4 діях Гаєрманса.

— Дрібні вісти. Лїтач Лятам підніс ся на своїм лїтаку в Беґені на висоту 1.348 метрів і осягнув сьвітовий рекорд. — Підчас послїдного обходу роковин самостійности Сполучених Держав півн. Америки погибло від штучних огнів 28 осіб, а 1758 осіб попекло ся. — Холера в Росиї ширить ся страшно. В Харкові занедужало 460 осіб, в тавридскій губернії 515; в Ростові в однім тижни занедужало 411 осіб, а 171 померло. Також в херсоньскій губернії над Чорним морем лютує холера. — Музей Дзедушицких у Львові вільно звиджувати тепер на вакациях щоденно, але лише за попереднім зголошенєм.

— З тов. „Медична Громада". На загальних конститууючих зборах, які відбули ся дня 22 м. м., вибрано слїдуючий видїл: Кордасевич Омелян голова, Козак Михайло місгоголова, Божейко Юлиян секретар, Барвіньский Олександер касиєр, Ваврик Мартин бібліотекар, Посьмітюх Ілько і Ступницький Клявдий видїлові.

— Приют для слуг в Тернополи. Товариство „Жіноча Громада" в Тернополи отворило з днем 1 липня с. р. приют для слуг, що містить ся в льокали при ул. Крашевского ч. 18. До приюта приймають ся слуги на час гляданя служби, однак не довше як на 14 день. Слуги одержують опіку і мешканє, о харч мають старати ся самі. Слуги, котрі хотять користати з приюта, мають вписати ся в члени приюта і платити 20 сот. місячної вкладки.

— В 113 році житя померла сими днями в Уївідек на Угорщині вдовиця Матієва Штопель.

— Самоубийство столїтного старця. В місцевости Страцена коло Добсінґ відобрав собі житє повісивши ся 102-лїтний господар Йосиф Решовский. Причиною самоубийства мало бути знеохоченє до житя.

— По університетских подіях. Державна прокуратория звернула акти з передвступного слїдства надрадникови Рибіцкому, з порученєм перевести подрібне слїдство.

— Звіт дирекциї приват. рускої ґімназиї в Рогатинї за 1909/10 шк. рік. Ґімназия, яка мала с. р. три кляси (в І. кл. були два видїли), одержала право прилюдности рескриптом міністерства просьвіти з дня 7 червня 1910 ч. 20.907. Удержанєм ґімназиї займає ся рогатиньска філїя руск. товариства педаґ. Крім управителя п. Мих. Галущиньского, професора

з цілого сьвіта головно з Індиї, індийскі факіри та всілякі домашні і заграничні русалки а все остаточно кінчить ся на тім, що наші люди називають: „блахмана пускати". В який спосіб то відбуває ся, можна зрозуміти із слїдуючого приміру: Якийсь чародій, що уміє робити ся невидимим у воздусї, лізе по шнурі аж під стелю і там гойдає ся якийсь час. Вся публика звертає очи на него, бо він там під стелею має десь щезнути без слїду. Тимчасом на сцені показує ся русалка, котра щезає в штучно зробленім димі. Підчас коли публика відвернула очи від чародія на шнурі, слїдячи за русалкою, він нараз щезає в зовсім простий спосіб: штучно зроблена стіна розступає ся в одній хвили, розгойданого у воздусі артиста ловить відповідний прилад і в одній хвили стіна знов за ним замикає ся а зачарована русалкою публика не знає, що з ним стало ся — він справді щез для неї.

Для широких мас жителів Льондону за мало однак того театрального чародійства; їм подобають ся ліпше первістні, стародавні духи і страхи, котрих також не мало в Льондоні а котрі проявляють своє єствованє иноді в оріґінальний спосіб, дуже подібно як иноді й у нас: щось ходить, щось стукає ся, щось шибає ся а навіть і дзвонить або духи появляють ся таки у власній особі, ліпше сказавши в особі того, з котрого вийшли. Ба, що дивнійше, навіть льондоньскі духи люблять иноді заходити до коршми. Так само стало ся було недавно тому в господі „Ґрітан Армс" в Брікстоні, одним з полудневих передмість Льондону а чутка о тім дусї заворушила була цілий Льондон так, що тисячі людий вандрувало до згаданої господи, щоби бодай подивити ся на неї, коли би вже не удало ся почути, як духи в тім готели дзвонять. Річ була така:

Панна буфетова — по нашому шинкарка — була перша, котра почула, що в господі хтось заєдно дзвонить. Она сказала то послугачеви а той від тепер чув також на кождім кроцї в готели, як щось дзвонить. Они сказали то господареви та й той чув вже і був переконаний, що то якісь духи дзвонять в його готели. Небавком розійшла ся чутка о тім по цілім передмістю і люди, що переходили попри господу, ставали і надслухували, чи не вчують, як там щось дзвонить.

Але на самім дзвоненю не скінчило ся; небавком зачали духи таки показувати ся. Одного вечера, коли вже всі гості були порозходили ся а шинкарка обчисляла касу, побачила, як її понад плече нахилила ся якась голова і дивила ся, як она числить гроші. Она з криком вибігла з господи і в сій хвили подякувала за службу. Відважнійший був наймит, якийсь Ірляндець, вислужений вояк. То був чоловік флеґматичний, котрий передовсім любив спочити трохи і виспати ся бодай в ночи. Можна собі подумати, яка его взяла злість, коли якесь сильне дзвоненє пробудило его із солодкого сну. Він закляв ся, що пімстить ся страшно на дусї, скоро лиш его зловить! Від тепер носив Джек аж два револьвери при собі і відгрожував ся, що смерть духови зробить.

Одної ночи прийшов Джек до білярдової комнати, котру завсігди насамперед зревідував, заким положив ся спати і побачив на свій превеликий страх, що біляри, котрі він передтим був гарненько понакривав, хтось повідкривав, і порозкидав по земли кулї, котрі він перед тим поскладав був на своїм місці. Не було й сумніву, що то якісь духи грали в біляр. Підчас коли Джек, проклинаючи, взяв ся знову робити порядок, зачув він, як на поверсї хтось зачав страшно дзвонити електричними дзвінками, мимо того, що проводні дроти були порозтинані, щоби не можна було дзвонити. Ба, дроти! До чого духам дротів, коли нині вже й люди за помочию винаходу Марконїго можуть без дротів дзвонити!

Джек пустив ся до дверий. Коли хотїв вийти, зачали всі покровці з білярів літати попід стелю а кулї, що були поскладані на поставци, зачали летїти до него. Бідному Джекови волосе на голові стануло дуба. Старий вояк стратив зовсім відвагу а може й забув на револьвери а відтак і не мав вже часу. В своїм страху вхопив, що було під рукою, якийсь каламар, що стояв на бюрку і кинув ним між духи а відтак вибіг на двір.

Тепер вже не можна було заперечити, що в „Ґрітан Армс" показують ся духи. На другий день довідав ся цілий Льондон о страхах в Брікстон а товариство для розслїдів всего надприродного вислало зараз до згаданого готелю кількох своїх членів, щоби они старали ся вислідити, що там діє ся, і чи то не поранють ся там якісь єства чотирох розмірів. Чи і що они розслідили, не знати; але то певна річ, що се не перший і не послїдний раз виступованя духів в Льондоні. Они навіть, як то небавком побачимо, мають навіть своє упривілейоване місце в королївских комнатах.

(Дальше буде).

золочівскої гімназії, учило 7 учителів обовязкових і надобовязкових предметів, а один учитель співу. В бібліотеці для учителів є поверх 200 творів в 500 томах. До бібліотеки для учеників закуплено 114 книжок. Фізикальний кабінет має 50 приладів до науки фізики (тілько було треба в III. клясі). До природописного кабінету придбано дорогою купна або дарунку кількадесять примірників оказів. Набуто також прибори до ґеоґрафії, співу, руханки, ґеометриї і рисунків. В „хроніці закладу“ читаємо між иншими, що дня 26 мая ученики виїхали зі своїми професорами до Галича на прогульку. Там по спільнім обіді оглядали місто і замок. Довше задержали ся над Дністром і приглядали ся будові нового моста, відтак оглядали пароходи на ріці а потім пішли на замок, де проф. Крипякевич виложив коротко минувшину Галича. Прогулька ся очивидно мусїла причинити ся до поширеня сьвітогляду молодіжи. В дальшім розділі звіту подано статут товариства „Шкільна Поміч“, заложеного в Рогатині для запомоги убогих учеників тамошної приват. рускої гімназії. Від 1/III. до 30/VI. с. р. мала „Шкільна Поміч“ 370·42 К доходу, а 85·46 К видатків, решту уміщено на щадн. в „Рускій Касї“ в Рогатині. В бурсї філії Р. Т. П. приміщено 87 учеників, які платили пересічно по 12 К місячно.

Статистика учеників. З початком шкільного року вписало ся 165 учеників. В році виступило 10, а нових принято 15, так, що кляcифіковано 170 учеників. З того було в I. кл. 43+40, в II-гій 51, а в III-ій 36. Всї ученики признали ся до рускої народности; між тими був 1 римо-католик і 5 мойсеєвого віроісповіданя, решта греко-католики. З Рогатина було лише 18 учеників, з рогатинського повіта 95, а з инших повітів 57. Вік учеників сягав від 11 до 18 літ (17 літ мало 5 учеників, а 18 літ 4). Стан родичів: селяни і маломіщани 143, ремісники і промисловці 8, держ. слуги 7, сьвященики 6, народ. учителі 4, а по 1 автономічні урядники і зарібники. Всї ученики ходили на над обовязкову науку польскої мови і руханку, на історию Руси-України 36 (III. кляса), на спів 82, а на рисунки 24. При кляcифікациї одержало поступ: здібних з відзначенєм 37, здібних 100, здібних загально 17, нездібних 12, поправку з одного предмета 5. Числячи двійки і поправки разом дістанемо 10 перепавших. Вкінци треба додати, що в списї кляcифікованих находимо в I. клясі 5 імен дівчат, а в II-ій і III-ій кл. по 1.

Урядовий звіт попереджує розвідка проф. Івана Галущиньского, п. з. „Новий напрям в сучасній біольоґії“.

— **Пропала дівчина.** Дня 5. с. м. пропала Іванови Гаврилови, господареви з Брюховиць коло Львова, 11-лїтна донька Розалія. Гаврилів приїхав з нею до Львова і лишивши дівчину у свояків при ул. Вулецкій ч. 6, вийшов за орудками до міста. Підчас єго неприсутности дївча вийшло і пропало без слїду. Пропавша є середного росту, круглолиця, з темним волосєм і лицем і ясними очима. Хто знає що-небудь про пропавшу, нехай буде ласкав батька повідомити. Хто дївчину найде, одержить від батька нагороду.

— **Борба білих з муринами.** В Америці ставали сими днями до борби два силачі: мурин Джонзон і білий Джефріес, найбільший непобідимий доси американьский силач. В борбі побідив Джонзон, так, що єго противника мусїли винести майже неживого з місця бою. Побіда мурина так обидила і роздратувала білих Американців, що в цїлих Сполучених державах розпочали ся погроми муринів і прибрали нечувані розміри. В самій столиці, у Вашинґтонї убито 21 муринів, а 357 тяжко поранено. Поліция мусїла арештувати муринів, аби їх охоронити перед розлюченими товпами білих.

— **Померли:** Беріш Вольф Гавсман, властитель звістного пасажу у Львові, в 59 році житя; — Станислав Манецкий, б. властитель друкарні у Львові, в 50-ім році житя; — Юлїянна з Алиськевичів Даниловичева, жена пароха з Іспаса коло Коломиї, дня 7. с. м., в 38-ім році житя; — Микола Пащак, господар в Черневі, мостиского повіта, дня 7-го с. м., в 75-ім році житя; — Мария Воробель, жена почтового урядника в Подґужи коло Кракова.

Телєґрами.

Відень 9 липня. Президент польского Кола явила ся вчера у п. президента мінїстрів бар. Бінерта і подала єму до відомости резолюцию, ухвалену Колом на послїднім засїданю в справі будови каналів. — Над тою резолюциєю вивязала ся довша дискусия.

Відень 9 липня. „N. fr. Presse“ доносить, що справа австро-угорского банку буде полагоджена перед фериями. Конференциї обох мінїстрів скарбу вже розвочали ся.

Будапешт 9 липня. Сойм розпочав вчера дискусию над адресою до короля. Перший промовляв гр. Аппоній против адреси більшости. — Ґр. Баттіяні предложив проект адреси в імени сторонництва Юшта і в довшій промові виступав против правительства. Також партия людова предложила свою окрему адресу.

Софія 9 липня. На вчерашнім пирі устроєнім в честь славяньских гостий підніс проф. Погодін тоаст в честь неприсутних Поляків і Українців. Ґр. Бобріньский відповів на той тоаст тоастом в честь тих, котрі не суть зрадниками славяньскої справи. З причини тої події відпоручник тов. „Общество єдіненія Славян“ з Одеси оповістив в болгарских часописях заяву, що доти буде держати ся здалека від росийских відпоручників, доки они будуть стояти під проводом Маркова і ґр. Бобріньского.

Надіслане.

Руско-анґлїйский підручник.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада.